

5 Νοεμβρίου 2022

«Όποιος έχει μάθει να σιωπάει, βρίσκει παντού ανάπαυση»

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

Ο άγιος Ποιμήν.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ένας από τους Γέροντας σε κάποια σκήτη είχε διορατικό χάρισμα. Όταν γινόταν σύναξι και συζητούσαν ζητήματα πνευματικά οι Πατέρες, ο Γέροντας έβλεπε γύρω του Αγγέλους να τους χειροκροτούν. Όταν η συζήτησι γύριζε στα γήινα, οι Άγγελοι Απομακρύνονταν λυπημένοι.

Έλεγαν συχνά για τον Αββά Ωρ οι συνασκηταί του πως ποτέ ψέμα δε βγήκε από το στόμα του ούτε όρκος. Δεν κατέκρινε ποτέ του άνθρωπο ούτε τον άκουσαν καμιά φορά να ομιλή χωρίς να υπάρχει απόλυτη ανάγκη.

Στο νέο μαθητή του συνηθίζε να λέγη:

- Πρόσεξε καλά, Παύλε, μη φέρης ποτέ ξένη κουβέντα σε τούτο το κελλί.

- Πόσο δυσκολεύομαι να συγκρατώ τη γλώσσα μου! έλεγε μια μέρα ένας νέος Μοναχός στον Άββά Νισθερώ πολύ στενοχωρημένος.

- Όταν κουβεντιάζεις, βρίσκεις ξεκούρασι;

- Ποτέ.

- Τότε για ποιο λόγο κουβεντιάζεις; Μάθε να σωπαίνης. Προτίμα καλύτερα ν' ακούς τους άλλους να μιλούν, όταν πρόκειται για κάτι ωφέλιμο, τον συμβούλεψε ο σοφός Γέροντας.

- Όποιος έχει μάθει να σωπαίνει, βρίσκει παντού ανάπαυσι, λέγει κι ο Αββάς Ποιμήν.

Λένε πως τρία χρόνια κρατούσε συνεχώς στο στόμα του ένα βότσαλο ο Αββάς Αγάθων για να συνηθίση τη γλώσσα του στην τελεία σιωπή.

Από το βιβλίο «Μικρός Ευεργετινός» του Ιερομονάχου Καλλινίκου Αγιορείτου, Άγιον Όρος 2000.

<https://bit.ly/3fyaEiv>